

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

مجموعه فیش مرثیه با موضوع ماه محرم الحرام

فیش شب اول

آهنگ سفر کرد به فرمان حسین

در کوچه کوفه شد غزل خوان حسین

وقتی که حماسه را به خون امضا کرد

می گفت: که جان من به قربان حسین

غلامرضا شکوهی

سلام ایزد منان، سلام جبرائیل

سلام شاه شهیدان به مسلم بن عقیل

اشک جریان ساز و اشک جریان سوز؛

كَلَّمَا اجْتَمَعَ إِلَيْهِ مِنْهُمْ جَمَاعَةٌ قَرَأَ عَلَيْهِمْ كِتَابَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ (ع) وَهُمْ
يَبْكُونَ

هر بار که جماعتی از مردم کوفه گرد او حلقه می زدند، حضرت مسلم (ع)، نامه
امام حسین (ع) را برای آنها می خواند و آنها گریه می کردند...

سعد بن عبیده می گوید:

«إِنَّ أَشْيَاخَنَا مِنْ أَهْلِ الْكُوفَةِ لَوْ قُوفُوا عَلَيَّ تَلَّ يَبْكُونَ»

بر مظلومیت حسین [شیوخ و بزرگان کوفه در بالای تپه‌ای ایستاده بودند و
گریه می کردند و می گفتند

اللَّهُمَّ أَنْزِلْ عَلَيْهِ نَصْرَكَ

سعد بن عبیده که خود در سپاه عمر سعد بود برآشفت و به آنها گفت: «یا

! «أَعْدَاءَ اللَّهِ أَلَا تَنْزِلُونَ فَتَنْصُرُونَهُ»

ای دشمنان خدا چرا فرود نمی آید و او را یاری نمی کنید؟

بنابراین اگر صرف گریه کارساز بود که خودِ دشمن هم در روز عاشورا گاهی
گریست!

«وَهُمْ يَبْكُونَ»!

گریه کردند ولی یاری نکردند.

جنس اشک در روضه‌ها و جلسات ما باید اشکی باشد که حرکت و تحول ایجاد
کند.

گریز:

فَقَالَ لَهُ مُحَمَّدُ بْنُ الْأَشْعَثِ لَكَ الْأَمَانُ... إِنَّكَ لَا تُكْذِبُ وَلَا تُغَرُّ فَاجْتَمَعُوا حَوْلَهُ وَ
انْتَزَعُوا سَيْفَهُ فَكَانَهُ عِنْدَ ذَلِكَ أَيْسَ مِنْ نَفْسِهِ وَ دَمَعَتْ عَيْنَاهُ ثُمَّ قَالَ هَذَا أَوْلُ
الْغَدْرِ

گفتپ (السلام علیه) محمد بن اشعث به حضرت مسلم:

جمع شدند و (السلام علیه) تو در امان هستی و آن‌ها دور حضرت مسلم
شمشیرش را از او گرفتند.

گویا در همین هنگام بود که از نجات خویش ناامید شد و چشمانش پر از اشک گردید. سپس فرمود: این آغاز نیرنگ [شما] بود.

برداشت:

فَاجْتَمِعُوا حَوْلَهُ؛

این شیوه کوفیان است که شخص بی پناه و مجروحی که دیگر توانی در بدنش نمانده را محاصره کنند و با کنایه و طعنه به او زخم زبان بزنند

در هنگام مبارزه هم همین روش را پیش گرفتند. «سربازان بر پشت بام خانه» رفتند و از آنجا او را سنگ باران کردند و دسته‌های نی را آتش زده و بر سر و رویش پرتاب می‌کردند.

هم با همین شیوه مبارزه کردند او را نیز (السلام علیه) با حضرت سیدالشهدا محاصره کردند «وَحَمَلُوا عَلَيْهِ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ؛ و از همه جهت به او حمله کردند.

آن‌ها حتی با کودکان و بانوان هم همین‌گونه برخورد می‌کردند. وقتی حضرت سکینه (س) در قتلگاه بدن پدر را در آغوش کشید تاریخ می‌نویسد باز هم دسته‌جمعی آمدند:

فَاجْتَمَعَتْ عِدَّةٌ مِنَ الْأَعْرَابِ حَتَّى جَرُّوَهَا عَنْهُ ؛ عده‌ای از اعراب جمع شدند و او را از بدن پدر جدا کردند.

منابع:

أنساب الأشراف للبلاذری، ج ۳

الإرشاد، ج ۲

اللهموف علی قتلی الطفوف

پایگاه جامع محتوایی هیأت

WWW.HEYAT.CO